

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Koláře a soudkyň JUDr. Marie Korbelové a JUDr. Heleny Papouškové v právní věci

žalobce:

██████████, narozený ██████████,
bytem ██████████,
zastoupeného Mgr. Monikou Staňkovou, advokátkou
se sídlem v Českých Budějovicích, Chelčického 8,

proti

žalované:

██████████, narozená ██████████,
bytem ██████████,
zastoupené JUDr. Helenou Nutilovou, Ph.D., advokátkou v Českých
Budějovicích, Vodní 231/5,

o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 31.1.2019, č.j. 15 C 342/2018-71,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl soud prvního stupně ve výroku tak, že přiznal znalkyni Ing. Petře Bednářové, Ph.D., bytem ██████████, za podaný znalecký posudek č. ██████████ znalečné v celkové výši 13.656 Kč, a to: a) odměnu za 5 hodin práce po 350 Kč za studium podkladů, 2 hodiny práce po 350 Kč za vlastní šetření, 1,5 hodin práce po 250 Kč za místní šetření, 8 hodin práce po 350 Kč za analýzu znaleckého úkolu a podkladových materiálů, 21 hodin po 350 Kč za vyhotovení znaleckého posudku, 1 hodinu práce po 350 Kč za konzultaci s realitními kanceláři, celkem ve výši 13.325 Kč, b) náhradu cestovních výdajů ve výši 331 Kč (při užití osobního vozidla s kombinovanou spotřebou 9 l/100 km, najetí 24 km, předepsanou cenou benzínu Natural 95 30,50 Kč a sazbou základní náhrady 4 Kč/km dle vyhl. č. 463/2017 Sb. na místní šetření dne 15.12.2018 a při užití osobního vozidla s kombinovanou spotřebou 9 l/100 km, najetí 24 km, předepsanou cenou benzínu Natural 95 33,10 Kč a sazbou základní náhrady 4,10 Kč/km dle vyhl. č. 333/2018 Sb. na místní šetření dne 23.1.2019).
2. Proti tomuto usnesení podala odvolání žalovaná. Namítala, že výše přiznaného znalečného je nesprávná, když především počet znalkyní vyúčtovaných a následně soudem přiznaných hodin práce strávených studiem podkladů a analýzou znaleckého úkolu a podkladových materiálů (celkem 13 hodin) je neadekvátní s ohledem na poměrně malý rozsah podkladových materiálů. Dále uvedla, že rozporuje čas, který si znalkyně vykázkala za vyhotovení znaleckého posudku (celkem 21 hodin), neboť posudek má celkem 9 stran a vykázaný počet hodin neodpovídá rozsahu znaleckého posudku. Namítala rovněž, že v bodě a) výrokové části napadeného usnesení není odměna rozpočítána na jednotlivá místní šetření, když proběhla celkem dvě šetření, jak vyplývá z bodu b)

výroku. Druhé šetření 23.1.2019 se muselo uskutečnit kvůli tomu, že žalobce u příležitosti prvního místního šetření nezajistil klíče od obytné části nemovitosti v dolním patře, která je určena k užívání jeho osobou. Žalovaná proto odmítá hradit náklady spojené s druhým místním šetřením, když jejich vznik zavínil žalobce. V návaznosti na to odmítá hradit i cestovní výdaje znalkyně spjaté s druhým místním šetřením 23.1.2019. Podle žalované lze znalkyni přiznat maximálně dvě třetiny jí vykázané odměny a náhrady cestovních výdajů v souvislosti se zpracováním posudku, tj. maximálně částku 9.104 Kč. Odvolací soud by proto měl změnit napadené usnesení a přiznat znalkyni pouze tuto částku.

3. Ve svém vyjádření k odvolání žalované znalkyně Ing. Petra Bednářová, Ph.D. uvedla, že s argumentací žalované nesouhlasí a na vyúčtování výše znalečného trvá. Podle jejího názoru argumentace žalované odráží skutečnost, že se neorientuje v problematice a že je přesvědčena, že pro vlastní vyhotovení posudku není zapotřebí nastudovat řadu podkladů a dokumentů. V konkrétním případě se navíc nejednalo o rutinní úkol (například jen ocenění nemovitosti), ale bylo nutno komplexně posoudit hledisko dělitelnosti ve vazbě na právní a stavebně technickou stránku. Také limitovaný rozsah podkladů ve spisovém materiálu naopak zapříčinil vyšší pracnost obstarávání podkladů z jiných zdrojů (navzdory příslibům stran z prvního místního šetření nebyla dodána projektová dokumentace objektu, ani soupis oprav a rekonstrukcí na objektu). Skutečnost, že proběhla dvě místní šetření byla způsobena tím, že ani jeden spoluvlastník (tj. nikoliv pouze žalobce) nezpřístupnil určité prostory na první pokus, což není její vina. Počet hodin za jednotlivé úkony byl účtován podle skutečnosti a v předepsaných sazbách a není nepřiměřený vzhledem k rozsahu a pracnosti posudku.
4. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné podle § 201 o.s.ř. v návaznosti na § 202 o.s.ř., bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a § 212a odst. 1 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
5. Podle § 139 odst. 2 o.s.ř. byl-li podán znalecký posudek nebo proveden tlumočnický úkon, vzniká právo na náhradu nákladů hotových výdajů a na odměnu (znalečné a tlumočné). Zvláštní předpisy stanoví, komu a v jaké výši se znalečné a tlumočné vyplácí.
6. Podle § 17 odst. 1 zák. č. 36/1967 Sb. znalec (tlumočník) má za podání posudku (provedení tlumočnického úkonu) právo na odměnu. Podle odstavce 2 téhož ustanovení je-li znalecký posudek (tlumočnický úkon) zadán orgánem veřejné moci, řídí se odměna ustanoveními prováděcího předpisu. Podle odstavce 3 téhož ustanovení odměna podle odstavce 2 se stanoví podle množství účelně vynaložené práce. Odměna se může přiměřeně krátit, jestliže úkon nebyl proveden řádně nebo ve stanovené lhůtě.
7. Podle § 18 odst. 1 zák. č. 36/1967 Sb. je-li znalecký posudek (tlumočnický úkon) zadán orgánem veřejné moci, má znalec (tlumočník) dále právo na náhradu nákladů, které účelně vynaložil v souvislosti se znaleckým posudkem (tlumočnickým úkonem). Podle odstavce 2 téhož ustanovení náklady podle odstavce 1 jsou zejména cestovní výdaje, náhrada ušlého výdělku při předvolání k orgánu veřejné moci, náklady, které znalec uhradil podle § 14 odst. 2, věcné náklady a náklady spojené s přibráním pracovníků pro pomocné práce. Jestliže znalec (tlumočník) přibral konzultanta, má nárok na náhradu nákladů s tím spojených jen tehdy, jestliže orgán veřejné moci, který jej znalcem (tlumočnickem) ustanovil, s přibráním konzultanta vyslovil souhlas.
8. Podle § 16 vyhl. č. 37/1967 Sb. odměna za znalecký posudek činí podle náročnosti a podle míry odborných znalostí, které bylo nutné k jeho podání vynaložit, za jednu hodinu práce 100 – 350 Kč.
9. V projednávané věci má odvolací soud za to, že znalkyni Ing. Petře Bednářové, Ph.D. byla soudem prvního stupně přiznána odměna ve správné výši. Počet hodin potřebných k provedení znaleckého posudku je totiž srovnatelný s obdobnými případy, které odvolací soud přezkoumával. Znalkyni účtovaných 13 hodin za studium podkladů a analýzu znaleckého úkonu a podkladových materiálů a 21 hodin za vyhotovení znaleckého posudku není nepřiměřené. Znalkyně ve svém vyjádření

k odvolání žalované logicky zdůvodnila počet hodin, který potřebovala na vypracování znaleckého posudku i nutnost opakování místního šetření. Odvolací soud nemá žádný důvod pochybovat o její argumentaci. Časovou náročnost znaleckého posudku a s tím související výši odměny znalce nelze podle názoru odvolacího soudu odvozovat pouze z rozsahu podkladových materiálů a počtu stran posudku. Odbornost znalkyně odvolatelka nezpochybňuje a na přiznání odměny znalce nemá rovněž žádný vliv to, kdo opakování místního šetření zavinil. Lze tedy uzavřít, že soud prvního stupně při stanovení odměny znalkyně vycházel ze správného počtu hodin potřebných pro provedení znaleckého úkolu ve smyslu shora citovaného ust. § 17 odst. 2 zák. č. 36/1967 Sb. Podle odvolacího soudu byla v řízení rovněž prokázána bezprostřední souvislost cestovních výdajů znalkyně s oběma místními šetřeními. Tyto výdaje je proto třeba považovat za náklady vypracovaného posudku shora citovaného § 18 odst. 2 zák. č. 36/1967 Sb. V řízení nebylo prokázáno, že by znalkyně provedla nějaké práce, které by se zadáním soudu prvního stupně nesouvisely.

10. Z těchto důvodů odvolací soud napadené rozhodnutí soudu prvního stupně jako věcně správné podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.
11. K projednání odvolání nemusel odvolací soud nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání.

České Budějovice 28. června 2019

JUDr. František Kolář v.r.
předseda senátu